

Akshar Wangmay

International Research Journal
UGC-CARE LISTED

Special Issue - III
Multidisciplinary Perspectives on Health, Society,
Environment & Sustainable Development

December 2020

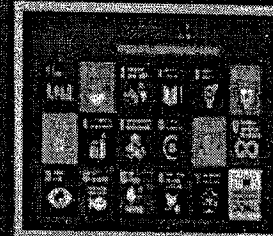
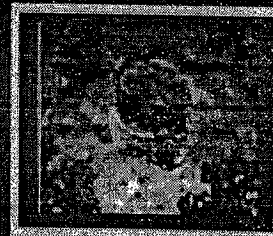
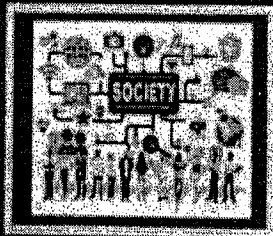
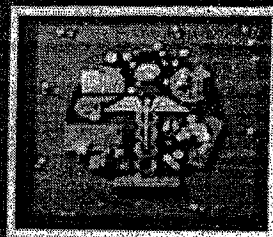
Chief Editor : Dr. Nanasaheb Suryawanshi

Executive Editor : Prof. Manoj S. Kamat

Principal,
DPM's Shree Mallikarjun & Shri. Chetan Manju
Desai College, Canacona-Goa

Co-Editor : Prof. F. M. Nadaf

Address
"Pranay", Rukmenagar,
Thodga Road, Ahmadpur, Dist- Latur 413515 (MS)

ठाणे खाडीतील जलप्रदूषण आणि जलप्रदूषणाचे परिणाम

श्री. नंदकुमार मनोहर गोसावी^१ डॉ. सुरेश जे. फुले^२

^१संशोधन विद्यार्थी, भूगोल विभाग, राजर्षी शाहू महाविद्यालय, (स्वायत्त), लातूर, महाराष्ट्र.

^२संशोधन मार्गदर्शक, भूगोल विभाग, राजर्षी शाहू महाविद्यालय, (स्वायत्त), लातूर, महाराष्ट्र.

सारांश (Abstract):

ठाणे खाडी ही महाराष्ट्राच्या पश्चिम किनाऱ्यावरील स्थित आहे. हि खाडी 72° 55' पूर्व ते 73° पूर्व रेखावृत्त आणि 19° 15' उत्तर अक्षांशावर स्थित आहे. ही खाडी भारताच्या मुख्य भूभागातून मुंबई शहराला वेगळे करते. ही खाडी आशिया खंडातील सर्वात मोठी खाडी असून तिची लांबी 26 किलोमीटर एवढी आहे. काही दशकांपासून मोठ्या प्रमाणावर सुरू झालेल्या औद्योगिकीकरणामुळे आणि शहरीकरणामुळे खाडीच्या दोन्ही किनाऱ्यांवर अतिक्रमण झालेले आहे. खाडी प्रदेशात मोठ्या प्रमाणावर खातफुटीची जंगले आणि त्यात खातफुटीच्या अनेक प्रजाती आणि विविध प्रकारचे पक्षी आढळतात त्यात फ्लेमिंगोचाही समावेश आहे. खाडी प्रदेशात घरागुती आणि औद्योगिक सांडपाणी सोडले जाते. त्यामुळे खाडीमध्ये पाण्याचे प्रदूषण होते, याचा परिणाम खाडीच्या परिसंस्थेवर होतो. सांडपाण्याचे प्रमाण कमी करणे घनकचरा व प्रदूषणावर आळा घालणे, खातफुटीची लागवड करणे अशा उपाययोजना केल्या तर खाडीच्या परिसंस्थेला पुनरुज्जीवन देणे शक्य आहे.

प्रस्तावना (Introduction):

निसंशयपणे पाणी हे आपल्या ग्रहावरील सर्वात मौल्यवान नैसर्गिक संसाधन आहे. दररोजच्या जीवनात आपल्या मूलभूत गरजा पूर्ण करण्यासाठी पाणी आवश्यक आहे. तसेच दैनंदिन गरजा, जलसिंचन, वीजनिर्मिती प्रकल्प, विविध कारखाने, त्यातील प्रक्रिया व स्वच्छतेसाठी पाण्याचा वापर करण्यात येत असतो. शहरीकरण, औद्योगिकीकरण आणि शेतीच्या प्रक्रियेमध्ये आपण जाणून-बुजून किंवा नकळत आपल्या नद्या व सलाब आणि समुद्राला प्रदूषित करत असतो आणि आपण हळू धातू निक्षिप्त आपलेच नुकसान करत आहोत. आणि याचाच परिणाम होऊन अनेक वनस्पती आणि प्राण्यांच्या प्रजाती पिकाजमक टाकत कमी होत आहेत. खाद्या ह्या अनेक सगरी जीवांचे, जसे मासे आणि कोळंबीचे अधिवास म्हणून महत्वाची भूमिका बजावत असतात. या विविध मानवी क्रियांमुळे येथे प्रदूषण घडून येत असते. खाडीचा कचरा भाग हा इमिंगिण्डा म्हणून वापरला जातो तेथे घरागुती आणि औद्योगिक कचरा टाकला जातो. हा कचरा जलधरा व त्याच्या सभोवतालच्या पर्यावरणासाठी हानिकारक आहे.

कल्पना (Theme or Idea):

काही दशकांपासून खाडी प्रदेशाच्या दोन्ही किनाऱ्यावरील मोठ्या प्रमाणाचा उद्योगधंद्याची काढ झाली व परिणामी मानवी वनस्पती, शहरांची ही क्षपाट्याने वाढ झाली. खाडीच्या पूर्व किनाऱ्यावर आशिया खंडातील सर्वात मोठा औद्योगिक प्रदेश "ठाणे-बेलापूर औद्योगिक प्रदेश" आणि कवी मुंबई शहराचा भाग वसलेला आहे. या शहरां आणि औद्योगिक प्रदेशातून मोठ्या प्रमाणावर सांडपाणी खाडीत सोडले जाते, तसेच खाडीत इमिंगिण्डा कलून तेथे शहरां तसेच औद्योगिक कचरा टाकला जातो व यातून खाडीचे मोठ्या प्रमाणावर प्रदूषण घडून येत असते.

अ) जल प्रदूषक:

*जल प्रदूषणाचे स्रोत:

i) घरागुती कचरा आणि सांडपाणी:

घात प्रामुख्याने मानव व प्राणी यांचे मलमूत्र, प्लास्टिक, कागद, कचरा, डिटेजेंट घर्माक्रीत यांचा समावेश होतो. विविध प्रकारचे टाकून दिलेले पदार्थ शेवटी जवळच्याच नद्या सलाब खाडीला अशा जलाशयांमध्ये जमा होत असतात.

ii) औद्योगिक कचरा आणि सांडपाणी:

लोह पोलाद उद्योग तसेच कागद निर्मिती उद्योग यांसारख्या तसेच विविध रासायनिक उद्योगधंद्यांमध्ये विविध प्रक्रियांमध्ये मोठ्या प्रमाणावर पाण्याची गरज असते म्हणून असे उद्योग नद्यांच्या काठावर आहेत. यंत्रोद्योग, रबर, चर्मोद्योग, औषध निर्मिती उद्योग इत्यादी. अनेक उद्योग जल प्रदूषणास जबाबदार आहेत. या सर्व उद्योगांमध्ये मोठ्या प्रमाणावर सांडपाणी तयार होते आणि ते जल प्रक्रिया व कारता जलाशयांमध्ये सोडले गेले, तर मोठ्या प्रमाणावर जलप्रदूषण होऊ शकते. काही कासिनेमॅनेनिक प्रकारचे जड धातू फिनील, सायनाइड आणि अमोनिया सारखे विषारी मिश्रण, यासारखे पदार्थ उद्योग धंद्यातून टाकले जातात यातील बहुतेक घटक नष्ट न होणारे आहेत.

iii) शेतीतील प्रदूषक:

शेतीतील उत्पादन वाढवण्यासाठी शेतात रासायनिक खतांचा वापर केला जातो, ज्यांचा मानव प्राणी आणि पर्यावरणावर ही हानीकारक परिणाम होतो. खतांचा काही भाग जमिनीत पाण्याबरोबर जाऊन पूजल दूषित करतो. पिकांचे संरक्षण करण्यासाठी शेतात मोठ्या प्रमाणावर कीटकनाशके तसेच तणनाशकांचा वापर केला जातो, पण हे पदार्थ विविध माध्यमातून जवळच्या जलाशयांमध्ये हे मिसळत असतात आणि जल प्रदूषणास कारणीभूत ठरतात.

iv) औष्णिक प्रदूषण:

औष्णिक विद्युत प्रकल्प आणि अणुऊर्जा उर्जा प्रकल्पा मध्ये, थंड करणाऱ्या प्रक्रियेमध्ये पाण्याचा वापर केला जातो, आणि असे पाणी उष्ण होत असते. जेव्हा असे उष्ण पाणी सभोवतालच्या जलाशयांमध्ये सोडले जाते, तेव्हा त्यामुळे औष्णिक प्रदूषण होते अशा प्रकारच्या प्रदूषणाचा जलपरीसंस्थेवर विपरीत परिणाम होतो.

पाण्यातील प्रदूषकांमध्ये घरागुती कचरा, सांडपाणी, कीटकनाशके, तणनाशके, अन्नप्रक्रिया उद्योग पंध्यातील कचरा किंवा टाकाऊ पदार्थ, पशुपालनातील टाकाऊ पदार्थ, अस्थिर सेंद्रिय संयुगे (व्हीओसीएस), जड धातू, रासायनिक कचरा यासारख्या दूषित पदार्थांचा समावेश होतो. प्रचंड वेगाने वाढणाऱ्या शहरीकरणामुळे मोठ्या प्रमाणावर निघणारा कचरा खाडी प्रदेशात टाकला जातो. खाडी प्रदेशात डम्पिंग ग्राउंड तयार करून त्यात हा कचरा टाकण्यात येतो. या वेळापदा डम्पिंग मुळे ह्या नैसर्गिक संस्थेचे पाणी प्रदूषण होत आहे आणि त्यामुळे सागरी परिसंस्थासाठी आणि जैवविविधतेसाठी मोठ्या प्रमाणावर धोका निर्माण झाला आहे. या पाण्याच्या संपर्कात येणाऱ्या लोकांना फुल, एलर्जी यासारख्या त्वचेच्या आजारांचा सामना करावा लागत आहे. टॉक्सिन्सच्या एका सर्वेक्षणाने असे आढळून आले की, तेथील खाडीच्या पाण्यामध्ये विविध क्षरांचे प्रमाण जास्त व ऑक्सिजनचे प्रमाण कमी असल्याचे दिसून आले आहे. रिपोर्टमध्ये काहीही येथे 7.8585 मिलीग्राम / लिटर या प्रमाणात क्षरांचे प्रमाण दिसून आले आहे. तर गायमुख येथे (4. मिलीग्राम / ली) विरघळलेल्या ऑक्सिजनचे प्रमाणाही कमी आहे. पाण्यातील सूक्ष्म जीव व जलचर यांना निरंत राहण्यासाठी पुरेशा प्रमाणात विरघळलेल्या ऑक्सिजनची आवश्यकता असते. कोलरोत, कळवा आणि कोपरी यासारख्या ठराविक ठिकाणी जास्त मूल्य आढळली आणि प्रदूषण निबंधन बंदळणे त्वरित लक्ष घालण्याची मागणी करण्यात आली. सेंद्रिय घटक नायट्रेट्स आणि फॉस्फेट्स, जड धातू (जस्त, क्रोमियम, कॅडमियम आणि तांबे) हे घटक ठाणे खाडी प्रदेशातील गाळामध्ये आढळून आले.

b) जल प्रदूषणाचे परिणाम :

दूषित पाण्याच्या पिण्यामुळे होणाऱ्या आजारांमध्ये टायफाइड, अमेबियासिस, गिअर्टियासिस, एस्केरियासिस, हुकवर्म इत्यादींचा समावेश आहे. प्रदूषित समुद्रकाठच्या पाण्यामुळे होणाऱ्या जलजन्य आजारांमध्ये फुल, कान दुखणे, डोळे तात होणे, खास नलिकेतील संक्रमण, हेपेटायटिस, एन्सेफलायटीस, गॅस्ट्रोएन्टेराइटिस, अतिसार, उलट्या, पोटदुखी इत्यादी हजारांचा समावेश होतो. कीटकनाशके हायड्रोकार्बन्स सेंद्रिय प्रदूषक तसेच रासायन मिश्रित पाण्यामुळे प्रॉमेटे कॅन्सर, आणि आणि नॉन-हॉजकिन लिम्फोमा हार्मोनल प्रॉब्लेम, पुनरुत्पादन आणि विकासात्मक प्रक्रियेमध्ये अडथळा निर्माण होणे, मज्जासंस्थेतील विकार, यकृत मृदुपिंडाचे विकार, DNA मधील विकार उद्भवू शकतात. निरोधतः पाण्यातील धान्या मुळे असामान्य वर्तन, वाढ आणि विकास खुटणे, पुनरुत्पादन कमी होणे आणि मृत्यूला कारणीभूत ठरू शकते.

जल प्रदूषणाचे परिणाम :

i) मानवावरील परिणाम:

- हेपेटायटिस, टायफाइड, त्वचेचे रोग अल्लिमेंटरी बीजल यासारखे विकार होऊ शकतात.
- यकृत, मृदुपिंड, मेंदू, अग्निव्यंग आणि उच्च रक्तदाब यासारख्या आजारा.

ii) पर्यावरणीय परिणाम:

- झाडांची वाढ मंदावणे.
- वनस्पती प्रजातींचे नुकसान
- पाण्यातील क्षारता वाढणे
- पाण्यातील विरघळलेल्या ऑक्सिजनचे प्रमाण कमी होणे.
- जल परिसंस्थेत अडथळे निर्माण होणे.
- जलीय प्राण्यांचा मृत्यू.
- समुद्री पक्षावरील विपरीत परिणाम.

iii) इतर परिणाम:

- पाण्याचे भौतिक व रासायनिक गुणधर्म बदलणे.
- पाण्याच्या रंगात व खणीत बदल.
- उष्णक जलचर प्राणी नष्ट होणे.
- मातीच्या सुपीकतेवर परिणाम.
- पिकांमध्ये विषारी पदार्थ मिसळणे

निष्कर्ष (Conclusion) :